

**Різдвяне послання
Патріарха Московського і всієї Русі КИРИЛА
архіпастирям, пастирям, дияконам, чернецтву
й усім вірним чадам Руської Православної Церкви**

**Возлюблені у Господі архіпастирі,
всечесні пресвітери і диякони, боголюбні іноки та інокіні,
дорогі брати й сестри!**

Щиро вітаю всіх вас із світлим святом Різдва Христового!

Нині Церква небесна і земна торжествує, радіючи з пришествя у світ Господа і Спасителя нашого, підносить хвалу й подяку Богові за Його милість і любов до людського роду. З духовним трепетом чуємо ми слова піснеспіву: *«Христос раждається – славите! Христос с небес – срящите!»* (Ірмос канону Різдва Христового). З благоговінням і надією дивимося на Віфлеємську печеру, де в убогих яслах лежить у пеленах повите Богонемовля.

Воістину нині здійснилася *«велика благочестя тайна: Бог явився у плоті, виправдав Себе в Дусі, показав Себе Ангелам»* (1 Тим. 3, 16). Неможливо до кінця проникнути розумом у таємницю Боготілення. Неможливо в повній мірі осягнути, як Той, Хто є джерелом життя для всього, що існує, зігрівається нині диханням тварин! Творець Всесвіту упокорює себе, приймаючи образ створіння! Син Божий стає Сином Людським! *«Не досліджуй, як це, — попереджає святитель Іоанн Златоуст, — де хоче Бог, там перемагається порядок природи. Він схотів, зміг, зійшов і врятував. Усе підкоряється Богу. Сьогодні народжується Суцций, і Суцций стає тим, чим Він не був. Будучи Богом, Він робиться людиною, не перестаючи бути Богом»* (Слово на Різдво Спасителя нашого Ісуса Христа).

Відзначаючи світоспасенне свято Різдва Христового, ми розмірковуємо про його неминущий духовний сенс і ключове значення для всього людства. І це вірно. Але важливо усвідомлювати ще й особистий вимір, який має для кожного з нас таємниця Боготілення, адже не випадково ми звертаємось у молитвах до Господа, називаючи Його своїм Спасителем.

Ми досвідно знаємо, що людина не здатна сама подолати в собі зло, як би наполегливо вона не намагалася це зробити. Гріх, який глибоко вразив душу і пошкодив людську природу, неможливо побороти жодними духовними практиками і психологічними тренінгами. Лише Бог здатний зцілити і відновити в первозданній красі всю людину. *«Для чого ж Господь наш вбрався у плоть?»* — запитує преподобний Єфрем Сирін і відповідає: *«Для того, щоб сама плоть зазнала радість перемоги і щоб сповнилася і пізнала дари благодаті... щоб люди наче на крилах підносилися до Нього і в Ньому Одному знаходили заспокоєння»* (Тлумачення на Четвероєвангеліє. Розд. 1). Втілення Христове звільняє від рабства гріха й відкриває шлях до спасіння.

«Я, світло, прийшов у світ, щоб усякий, хто вірує в Мене, не залишався у темряві» (Ін. 12, 46), — свідчить Господь. Подібно до яскравої Віфлеємської зірки, що

привела до Богонемовля Ісуса східних мудреців із далеких країн, ми, християни, будучи істинними синами й дочками світла (Ін. 12, 36), покликані осявати цей світ світлом віри (Мф. 5, 14), щоб навколишні, бачачи приклад нашої стійкості й мужності, терпіння й духовного благородства, великодушності й нелицемірної любові до ближніх, *«прославили Бога в день відвідання»* (1 Пет. 2, 12).

Сьогодні, коли народи землі зазнають непростого випробування новою хворобою, коли серця людей охоплені страхом і тривогою за майбутнє, нам особливо важливо посилити соборну і приватну молитву, принести Господу сугубий труд добродіяння. Багато з наших братів і сестер через шкідливу пошесть позбавлені нині можливості відвідувати храми. Піднесімо за них прохання до Милосердного Творця, щоб Він оновив їхні душевні й тілесні сили, дарував хворим якнайшвидше зцілення і надав Свою допомогу лікарям і всім медичним працівникам, які самовіддано борються за їхнє здоров'я та життя.

Пам'ятаймо, що жодні проблеми не здатні зломити дух людини, якщо вона зберігає живу віру та в усьому покладається на Бога. А тому без нарікань прийнемо й випробування, що спіткали нас, бо, *«аще на Него надєятися будем, будет нам во освящение, яко с нами Бог* (чинопослідування Великого повечір'я), як співає в ці святкові дні Церква Христова. Будемо молитися, щоб і вбогу печеру нашого життя осяяло нетлінне світло Божества, щоб і наше скрушене і смиренне серце, як Віфлеємські ясла, з благоговінням прийняло Спасителя, Який прийшов у світ.

Не тісно Богу в серці людини, якщо воно сповнене любові. *«Діач любові буде співмешканцем ангелів і з Христом воцариться»*, — свідчить преподобний Єфрем Сирін (Слово про чесноти й пороки, 3). Нехай святі дні Різдва стануть для нас особливим часом для здійснення добрих справ. Використаймо цю благодатну можливість і прославимо Народженого Ісуса Христа, виявивши милосердя до ближніх, надавши допомогу нужденним, утішивши скорботних і, можливо, передусім тих, хто страждає від коронавірусної інфекції або її наслідків.

Хай просвітить Господь світлом Свого пізнання народи землі, нехай благословить їх миром і нехай допоможе всім нам усвідомити спільну відповідальність за сьогоднішнє і майбутнє планети. Нехай дарує Новонароджене Богонемовля любов і злагоду в наші родини і захистить молодь нашу та й усіх нас від гріхів і небезпечних помилок. Ще раз щиро вітаю вас, мої дорогі, зі світосяйним святом Різдва Христового і бажаю всім міцного здоров'я, невичерпної радості й щедрої допомоги від Бога — *Світла істинного, Яке просвічує кожную людину, яка приходить у світ* (Ін. 1, 9). Амінь.

ПАТРІАРХ МОСКОВСЬКИЙ І ВСІЄЇ РУСИ

Москва,
Різдво Христове
2020/2021 рік